

УДК 343.2/.7

 DOI: <http://doi.org/10.5281/zenodo.6471061>
Я.О. ЛАНТИНОВ,

доцент кафедри кримінального права та кримінології факультету № 6 Харківського національного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент, м. Харків, Україна; e-mail: lantinyaroslav@gmail.com; ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-1858-6842>

ЩОДО КОНКУРЕНЦІЇ МІЖ ТЕРМІНАМИ "КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА ПОЛІТИКА" ТА "ПОЛІТИКА ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ"

Y.A. LANTINOV,

Associate Professor, Chair of Criminal Law and Criminology, Faculty No.6, Kharkiv National University of Internal Affairs, Ph.D. in Law, Ass. professor, Kharkiv, Ukraine; e-mail: lantinyaroslav@gmail.com; ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-1858-6842>

ABOUT COMPETITION BETWEEN THE TERMS "CRIMINAL-LEGAL POLICY" AND "CRIME COUNTERACTION POLICY"

АНОТАЦІЇ (ABSTRACTS), КЛЮЧОВІ СЛОВА (KEY WORDS)

Постановка проблеми. Вироблені вітчизняними науковцями поняття "уголовна політика", "кримінальна політика", "антикримінальна політика", "кримінально-правова політика", "політика боротьби зі злочинністю", "політика протидії злочинності" та інші конкурують за місце у кримінально-правовій терміносистемі. Ця обставина є контрпродуктивною для наукових досліджень і дезорієтуючою для навчання. **Метою** публікації є з'ясування особливостей змісту понять, які конкурують, та встановлення шляхів вирішення вказаної проблеми. Для цього були поставлені завдання – з'ясувати зміст і характеристики авторських визначень вищевказаного типу; перевірити їх відповідність ознакам терміну (члена термінологічного апарату) та можливість і доцільність пропозиції нового варіанту, який би зменшував ступінь суперечливості у кримінально-правовому дискурсі. Особливостями **методики** дослідження є визнання обов'язковими критеріями "фальсифікованості", "перевіряльності", "продуктивності", "логічності". Основним методом дослідження виступив формально-догматичний метод, у рамках якого використовуються дедуктивні, індуктивні та традиційні судження. Формально-догматичний метод застосовувався для з'ясування змісту теоретичних конструктів шляхом їх аналізу, порівняння та встановлення відповідності правилам віднесення до понять і термінів. Також здійснено рецензію чотирьохчленної класифікації, запропоновану В.І. Борисовим та П.Л. Фрісом, яка була використана при аналізі відповідних понять. Крім того, були застосовані інтернет-пошук, мислений експеримент, елементи системного методу. До **результатів** дослідження входять: констатація невідповідності аналізованих авторських визначень вимогам до членів термінологічних апаратів (терміносистем); обґрунтовується теза про доцільність формування проміжного (не остаточного) терміну, який позначав би явище, що виступає загальним відносно "кримінально-правової політики" та "політики протидії злочинності", які виступають поняттями з перехресними обсягами. **Висновки.** Пропонується в якості такого терміну поняття "кримінально-правова політика протидії злочинності", в якому "політика" розуміється як стратегічний рівень управління суспільством, "кримінально-правова" вказує на засоби реалізації, а "протидії злочинності" вказує на характер і цілі.

Ключові слова: термінологічний апарат; кримінальна політика; кримінально-правова політика; політика протидії злочинності

Problem statement. The theoretical concepts of "criminal policy", "anti-criminal policy", "crime's counteraction policy", "policy to prevent crime" and others developed by domestic scientists compete for a place in the criminal legal terminology system. This circumstance is counterproductive for scientific research and disorienting to education. The **purpose** of this publication is to clarify the peculiarities in the content of competing concepts and to establish ways of solving the specified problem. To do this, the tasks were set – to find out the content and characteristics of the author's definitions of the above type; check whether they correspond to the features of the term (member of the terminological apparatus); check whether there is a possibility and expediency of proposing a new option that would reduce the degree of contradiction in the criminal legal discourse. Peculiarities in the research **methodology** are recognized as mandatory criteria of "falsifiability", "verifiability"

ity", "productivity", and "logic". The main research method was the formal-dogmatic method, in which deductive, inductive and traductive judgments are used. The formal-dogmatic method was used to clarify the content of theoretical constructs by analyzing them, comparing them, and establishing compliance with the rules of attribution to concepts and terms. In addition, in an internet search thought experiment, elements of the system method were applied. The **results** of the conducted research include: ascertaining the non-compliance of the analyzed author's definitions with the requirements for members of terminological apparatuses (terminological systems); the thesis about the expediency of forming an intermediate (non-final) term that would denote a phenomenon that is general to "criminal legal policy" and "crime prevention policy", which are concepts with overlapping scopes, is substantiated. **Conclusions.** The concept of "criminal legal policy of counteraction criminality" is proposed as such a term, in which "policy" is understood as a strategic level of society management, "criminal law" indicates the ways of implementation, and "crimes counteraction" indicates the nature and goals.

Key words: *terminological apparatus; criminal policy; criminal law policy; crime prevention policy; crimes counteraction*

Постановка проблеми

Звільнення українського суспільства через набуття актуальної української державності у 1991 році мало одним із підсумків введення до вітчизняного наукового кримінально-правового дискурсу проблематики самоуправління, вироблення та здійснення самостійної політики. Відповідно, з'явилися, а згодом почастішали наукові публікації з використанням відповідних концептів, понять та інших теоретичних конструктів: "уголовна політика", "кримінальна політика", "антикримінальна політика", "кримінально-правова політика", "політика боротьби зі злочинністю", "політика протидії злочинності" тощо. Звісно, що відмова від обов'язкової ідеології закономірно призводить до розширення наукового обігу. Утім, цей ефект має й зворотній бік у вигляді справжньої чи уявної конкуренції теоретичних концептів. Так відбулося й у цьому випадку.

Однією з перших у зазначений період стала позиція М.Й. Коржанського щодо необхідності використовувати позначення "уголовний" для позначення галузі права і відповідного напрямку політики. Перевагу варіанту "уголовний" (на противагу "кримінальний") вчений віддавав, спираючись на текст Руської Правди та слов'янську етимологію цього слова [1, с.4]. Слід відмітити, що й у подальшому в літературі також висловлювалися заперечення адекватності характеристики "кримінальна" для завдань приборкання злочинності. Зокрема, П.Л. Фріс вказав, що "кримінальний" має той сенс, що відноситься до злочинності, а антагоністичні їй сили та засоби мають позначатися як "антикримінальні". Тому, щоб уникнути характеристики "кримінальний" для правоохоронної діяльності, П.Л. Фріс змінив у використанні "кримінально-правову політику" на "політику протидії злочинності" [2, с.10–11]. Утім, згодом виявилось, що у кримінально-правовому дискурсі закріпилося саме позначення "кримінальний", що відстоювали у своїй публі-

кації І.М. Даньшин та А.Ф. Зелінський [3, с.10–11].

Згодом, замість дискусії про зміст єдиного поняття в кримінально-правовій літературі були здійснені спроби утворити ієрархії з понять "кримінально-правова політика", "політика протидії злочинності" тощо. На думку А.А. Митрофанова кримінально-правову політику варто розглядати як складову частину державної політики в сфері протидії злочинності, яка здійснюється засобами матеріального кримінального права [4, с.18]. В.Я. Тацій та В.І. Борисов пропонують таке визначення: "системоутворюючий елемент усієї політики у сфері боротьби зі злочинністю, яка розробляє стратегію і тактику, формулює основні завдання, принципи, напрямки і цілі кримінально-правового впливу на злочинність та засоби їх досягнення" [5, с.71]. Також і Ю.Ю. Коломійець вважає, що кримінальна політика – це частина правової політики держави у сфері боротьби зі злочинністю, яка здійснюється кримінально-правовими, кримінально-процесуальними, кримінально-виконавчими засобами [6, с.142]. Близьку позицію обіймає Т.А. Павленко за якою кримінальна політика, яка є науково обґрунтованим напрямом діяльності органів державної влади та громадськості, що полягає у визначенні основних напрямів, цілей і засад впливу на злочинність, виступає як основа формування кримінального законодавства, регулювання практики його застосування, розробки й реалізації заходів, спрямованих на попередження злочинності [7, с.250]. Також і Д.О. Балобанова вважає, що кримінальна політика ("комплекс заходів з протидії злочинності") містить у собі кримінально-правову політику ("основні напрями, пріоритети, найважливіші завдання, шляхи й засоби здійснення кримінально-правового регулювання"), які співвідносяться як ціле та частина [8, с.13].

Всупереч означених поглядів, О.В. Острогляд розглядає співвідношення між політикою в

сфері протидії злочинності та кримінально-правової політики як співвідношення загального та конкретного [9, с.96]. Інший за суттю тип визначення пропонують І.Г. Богатирьов та О.М. Литвинов, які вважають, що кримінальна політика – це вироблена наукою та практикою стратегія і тактика виявлення, аналізу і оцінки причинного комплексу злочинності, здійснювана на підставі основоположних правових принципів, розробка найбільш оптимальних напрямів реалізації заходів, метою яких є досягнення позитивних зрушень в характеристиках злочинності, ліквідації або зниження потенціалу криміногенних факторів, що її детермінують [10, с.9–10].

Як можна побачити, існують розбіжності у запропонованих теоретичних конструктах як стосовно розуміння сутності явищ, які ними позначаються, так і щодо їх співвідношення. Утім, М.О. Красій вважає, що поняття "кримінальна політика", "політика у сфері боротьби зі злочинністю" та "політика у сфері протидії злочинності" в авторській інтерпретації Д.О. Балобанової, О.М. Беляєва, О.І. Зінченко, Т.А. Денисової, І.В. Козича, А.А. Митрофанова, П.Л. Фріса та ін. є тотожними за змістом поняттями [11, с.14]. Таким чином, доводиться констатувати наявність суперечливих визначень, що конкурують за місце у національній кримінально-правовій терміносистемі. Ця обставина є контрпродуктивною для наукових досліджень та дезорієнтуючою для навчання. Подолання зазначеної перешкоди вважається автором актуальним та адекватним.

Тому метою цієї публікації є з'ясування особливостей змісту понять, які конкурують, та встановлення шляхів вирішення вказаної проблеми. Для цього були поставлені завдання – з'ясувати зміст та характеристики авторських визначень вищевказаного типу; перевірити, чи відповідають вони ознакам терміну (члена термінологічного апарату); перевірити, чи є можливість і доцільність пропозиції нового варіанту, який би зменшував ступінь суперечливості у кримінально-правовому дискурсі. При дослідженні визнавалися обов'язковими критеріями "фальсифікованості", "перевіряльності", "продуктивності", "логічності", що дістало обґрунтування раніше [12]. Основним методом дослідження виступив формально-догматичний метод, у рамках якого використовуються дедуктивні, індуктивні та традиційні судження. Формально-догматичний метод застосовувався для з'ясування змісту теоретичних конструктів шляхом їх аналізу, порівняння та встановлення відповід-

ності правилам віднесення до понять і термінів. Новизною дослідження виступатимуть результати аналізу авторських визначень, зіставлення їх з чотирьохчленною класифікацією, запропонованою В.І. Борисовим та П.Л. Фрісом та з правилами формування термінологічного апарату. Також підсумком дослідження виступає підтримка використання в якості терміну поняття "кримінально-правова політика протидії злочинності", раніше запропонованого В.Б. Харченком, та його визначення.

Засади формування апарату кримінально-правової терміносистеми

Чисельність і різноманітність визначень, що потрапили до вітчизняного сучасного кримінально-правового дискурсу, вже відмічалася дослідниками та ставала предметом аналізу. В.І. Борисов та П.Л. Фріс запропонували розподіляти варіанти використання досліджуваного теоретичного конструкту ("кримінально-правова політика") на чотири групи, а саме: 1) діяльність держави з протидії злочинності засобами кримінального права; 2) державна концепція здійснення такої діяльності; 3) сукупність наукових знань (наука), що вивчає закономірності та перспективи здійснення такої діяльності; 4) відповідна навчальна дисципліна (курс, спецкурс тощо) для студентів вищих юридичних навчальних закладів [13, с.195]. Як продемонструє подальше викладення, теоретичні напрацювання з цієї проблематики укладаються у цю схему.

Д.О. Балобанова вважає, що кримінальна політика ("комплекс заходів з протидії злочинності") містить у собі кримінально-правову політику ("основні напрями, пріоритети, найважливіші завдання, шляхи й засоби здійснення кримінально-правового регулювання"), які співвідносяться як ціле та частина [8, с.13]. Але за методичною настановою В.І. Борисова та П.Л. Фріса поняття "кримінальна політика" Д.О. Балобанової відноситься до першої групи, а поняття "кримінально-правова політика" до групи другої чи третьої – "2) державна концепція здійснення такої діяльності; 3) сукупність наукових знань (наука), що вивчає закономірності та перспективи здійснення такої діяльності". Це нівелює пропозиції вченої щодо співвідношення обсягів понять "кримінальна політика" та "кримінально-правова політика" як цілого та частини.

До третьої групи слід віднести визначення, запропоновані І.Г. Богатирьовим й О.М. Литвиновим [10, с.9–10], а також авторства В.М. Куца, який вважає, що "кримінально-правова політика

(кримінальна політика) – це сукупність кримінально-правових ідей, принципів, норм та їх реалізація в практиці протидії злочинності" [18, с.48].

Резюмуючи, слід визнати, що, по-перше, наявний значний за обсягом корпус авторських визначень "уголовна політика", "кримінальна політика", "антикримінальна політика", "кримінально-правова політика", "політика боротьби зі злочинністю", "політика протидії злочинності" тощо. По-друге, за своєю суттю наведені поняття мають істотні розбіжності. По-третє, має місце явна варіативність позицій науковців щодо визначення цих явищ, впритул до обіймання взаємовиключних. Хоча навіть наявність типології понять В.І. Борисова та П.Л. Фріса не призвела до загально визнаних таких дефініцій кримінального блока.

Тому це актуалізувало гіпотезу дослідження – чи є теоретичні конструкти "кримінально-правова політика" та "політика протидії злочинності" термінами та чи утворюють вони конкуренцію у кримінально-правовому науковому дискурсі?

Щодо конкуренції теоретичних конструктів, то саме на синонімічності понять "кримінально-правова політика" та "політика протидії злочинності" стверджують дослідники. Важливою тут є констатація факту відсутності одноманітності у застосуванні обортів "кримінально-правова політика" та "політика протидії злочинності" та можливість позначення ними у науковому обігу одного й того ж явища.

Стосовно обґрунтованості визнання термінами теоретичних конструктів "кримінально-правова політика" та "політика протидії злочинності", то членами термінологічного апарату слід визнавати тільки ті, що входять до теоретичної системи, необхідної та достатньої для пізнання предмета відповідної діяльності. Аксиоматичним для мовознавців є вислів Ж. Мунена – "окремо взятий термін сам по собі є фікція. Він існує лише в системі термінів, тобто поряд з іншими термінами, з якими він пов'язаний певними відношеннями" [19, с.203]. Важливість системної властивості термінології навіть впливає на вживання поняття "терміносистема" замість "термінологічний апарат". Зазначають, що це також знайшло своє відображення й у нормативно-правових актах, зокрема у ДСТУ "Термінологія. Засади і правила розроблення стандартів на терміни та визначення понять", де сформульовано загальні вимоги: а) до термінів (однозначна відповідність поняттю, відповідність лексичного значення терміна та поняття, системність термінів, раціональна стислість, словотво-

рча здатність); б) до означень понять (наявність лише суттєвих ознак); в) до сукупностей понять (зв'язність, системність, відсутність хибних семантичних асоціацій) [20, с.30].

Таким чином, є підстави заперечити визнання за сполученнями "кримінально-правова політика" та "політика протидії злочинності" статусу термінів. Додаткова перевірка змісту та обсягу вказаних сполучень можлива тільки за умов стабільності їх змісту та обсягу, та використання дослідниками. Інакше, це не більш, ніж концепти.

Використане для визначення сутності явища слова "політика" є полісемічним, що дозволяє обирати альтернативні розуміння. Такий феномен запропоновано затвердити в якості методичної рекомендації В.І. Борисовим – "кримінально-правова політика є багатоаспектним явищем, що зумовлює можливість її тлумачення у різних значеннях. Однак будь-яке її тлумачення має бути пов'язане з розумінням базисного поняття – поняття політики" [13, с.178].

Теоретичний конструкт поняття "кримінально-правова політика протидії злочинності"

Таким чином, слід визнати відсутність стабільного концептуально-понятійного (термінологічного) апарату. Тому засадничими є наступні орієнтири наукового пошуку:

а) якщо у денотаті поняття є слово "політика", то і сутність явища, що позначається, має розумітися як один з аспектів політики;

б) новації є доцільними, якщо зменшують ступінь суперечливості між потенціальними членами термінологічного апарату;

в) припустимі проміжні, тобто не остаточні, пропозиції з формулювання термінів та їх пояснень.

Звідси, теоретичний конструкт із функціями "заготовки" терміну містить створення набору конкуруючих слів чи виразів; з'ясування їх загальноживаних розумінь; конструювання терміну.

Етап 1. Оперування набором слів: "уголовний", "кримінальний", "антикримінальний", "правовий", "політика", "протидія", "запобігання", "боротьба", "злочинність".

Етап 2. Обрання одного з аспектів слова "політика", що відповідають схемі: "діяльність – передумова діяльності – один з продуктів діяльності – знання про діяльність" як "певна управлінська діяльність".

Етап 3. Конкуренцію слів "уголовний", "кримінальний", "антикримінальний" можна вважати усуненою як практично, так і теоретично, оскільки їх тлумачення полягає не у синонімії зі "злочинним", але у пов'язаності з діянням, які кара-

ються по закону, тобто скоріше з "протиправним" у кримінально-правовому дискурсі.

Конкуренцію слів "протидія", "запобігання", "боротьба" тощо наразі усунути неможливо й недоцільно, оскільки вони є термінами та відмінні [21, с.145–146]. Перевага у частоті використання того чи іншого визначається відмінностями певного періоду чи етапу здійснення кримінально-правової політики. Завдання для правоохоронної діяльності можуть ставитись більш амбіційні й тоді отримують пріоритет "війна зі злочинністю" та "запобігання злочинності", а коли домінує розуміння обмеженості ресурсів правової системи, або самозаспокоєння, тоді настає час "протидії" та "профілактики" злочинності. Тому можна очікувати на появу термінів "співіснування зі злочинністю" чи "взаємодія зі злочинністю", що, ймовірно, з певної точки зору, характеризує сучасний стан кримінально-правової охорони.

Етап 4. Раціональний вибір основи терміну на користь "кримінально-правова" чи "протидії злочинності" є неможливим через не доведеність їх взаємовідношення як альтернативних характеристик або характеристик з частковим збігом змісту.

Виходячи з цього, під кримінально-правовою політикою протидії злочинності слід розуміти стратегічний рівень управління суспільством у формі регулювання законами про кримінальну відповідальність для пригнічення підготовки чи вчинення діянь, що мають істотну суспільну небезпечність.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Коржанський М. Й. Уголовне право України. Частина загальна: Курс лекцій. Київ: Наукова думка та Українська видавнича група, 1996. 336 с.
2. Фріс П. Л. Політика у сфері боротьби зі злочинністю і права людини: монографія. Надвірна: ЗАТ "Надвірнянська друкарня", 2009. 208 с.
3. Даньшин І. М., Зелінський А. Ф. Кримінальна політика: за і проти. *Право України*, 1992. № 8. С. 29–31.
4. Митрофанов А. А. Основні напрямки кримінально-правової політики в Україні: формування і реалізація: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08. Київ, 2004. 17 с.
5. Правова доктрина України (у 5 томах) / за заг. ред. В. Я. Тація, В. І. Борисова. Харків: Право, 2013. Том 5. Кримінально-правові науки в Україні: стан, проблеми та шляхи розвитку. 1240 с.
6. Коломієць Ю. Ю. Вплив марксистсько-ленінської ідеології та поняття, сутність та зміст кримінальної політики. *Актуальні проблеми держави і права*. 2009. Вип. 47. С. 139–144.
7. Павленко Т. А. Щодо визначення поняття кримінальної політики. *Кримінально-правова політика держави: теоретичні та практичні аспекти проблеми: матер. міжнар. конф. (м. Донецьк, 17–18 лист. 2006 р.)*. Донецьк: Донецьк. юрид. ін-т ЛДУВС, 2006. С. 247–250.
8. Балобанова Д. О. Теорія криміналізації: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08. Одеса, 2007. 17 с.
9. Острогляд О. В. Поняття та ознаки кримінально-правової політики. *Jurnalul Juridic național: Teorie și Practică*. 2020. № 8. С. 95–99. <http://www.jurnaluljuridic.md/index.php/main/article/view/41/34>
10. Богатирьов І. Г., Литвинов О. М. Кримінальна політика як наукова течія у сфері протидії злочинності. *Вісник Кримінологічної асоціації України*. 2013. № 3. С. 6–11.
11. Красій М. О. Політика в сфері боротьби зі злочинністю: взаємозв'язок кримінально-правової та

Висновки

1. Протиставлення кримінально-правової політики та політики протидії злочинності є дещо штучним, оскільки вони себе взаємодоповнюють як ціле. Це заважає формуванню цілісних концепцій через не доведеність їх альтернативності.

2. Доречною є пропозиція застосування узагальнюючого терміну – "кримінально-правова політика протидії злочинності", в якому "політика" розуміється як стратегічний рівень управління суспільством, "кримінально-правова" вказує на засоби реалізації, а "протидія злочинності" вказує на характер та цілі.

3. Пропонується таке розуміння кримінально-правової політики протидії злочинності: це стратегічний рівень управління суспільством у формі регулювання законами про кримінальну відповідальність для пригнічення підготовки чи вчинення діянь, що мають істотну суспільну небезпечність.

Конфлікт інтересів

Конфлікт інтересів відсутній.

Вираз вдячності

Автор завдячує завідувачу кафедрою кримінального права та кримінології факультету № 6 Харківського національного університету внутрішніх справ д.ю.н. професору В.Б. Харченко, який ініціював викладання спеціального курсу "Кримінально-правова політика протидії злочинності" у ХНУВС, запропонував цю назву та сприяв написанню цієї статті.

- кримінально-процесуальної підсистем: монографія. Калуш: Петраш К.Т., 2020. 153 с.
12. Лантінов Я. О. Методологічні й загальнотеоретичні засади дослідження проблем кримінально-правової охорони основ громадянського суспільства України: монографія. Харків: ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2014. 124 с.
 13. Сучасна кримінально-правова система в Україні: реалії та перспективи / Ю. В. Баулін, М. В. Буроменський, В. В. Голіна, В. К. Грищук, О. В. Зайчук та ін. Київ: ВАІТЕ, 2015. 688 с.
 14. Велика українська юридична енциклопедія: у 20 т. / гол. редкол. В. Я. Тацій та ін. Харків: Право, 2017. Т. 17: Кримінальне право. 1064 с.
 15. Северин А. Ю. Завдання кримінально-правової політики. *Молодий вчений*. 2016. № 11. С. 324–328.
 16. Федоров М. П. Проблеми формування та реалізації кримінально-правової політики в сучасній Україні. *Науковий вісник Львівської комерційної академії: Серія "Юридична"*. 2015. Вип. 1. С. 152–172.
 17. Фріс П. Л. Кримінально-правова політика України: дис. ... докт. юрид. наук: 12.00.08. Київ, 2006. 440 с.
 18. Куц В. М. Деякі аспекти вдосконалення національної кримінально-правової політики. *Кримінально-правова політика держави: теоретичні та практичні аспекти проблеми*: матер. міжнар. наук. конф. (м. Донецьк, 17–18 лист. 2006 р.). Донецьк: Донецьк. юрид. ін-т ЛДУВС, 2006. С. 47–52.
 19. Смужаниця Д. І. Термінологічна лексика як основний складовий компонент професійного іншомовного спілкування. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія "Педагогіка, соціальна робота"*. 2013. № 26. С. 202–204.
 20. Вакуленко М. О. Вдалиий термін: проблема вибору. *Мова: класичне - модерне - постмодерне: збірник наукових праць*. 2016. Вип. 2. С. 27–33.
 21. Однолько І. В. Теоретичні засади запобігання злочинності. *Юридичний вісник. Повітряне і космічне право*. 2013. № 4. С. 141–145.

REFERENCES

1. Korzhansky, M. Y. (1996). *Uholovne pravo Ukrayiny. Chastyna zahalna* [Criminal law of Ukraine. The part is general]. Kurs lektsiy. Kyiv: Naukova dumka ta Ukrayinska vydavnycha hrupa (Ukr.).
2. Fris, P. L. (2009). *Polityka u sferi borotby zi zlochynnytyu i prava lyudyny* [Policy in the field of fighting crime and human rights]. Monohrafiya. Nadvirna: ZAT "Nadvirnyanska drukarnya" (Ukr.).
3. Danshyn, I. M., & Zelinsky, A. F. (1992). Kryminalna polityka: za i proty [Criminal policy: pros and cons]. *Pravo Ukrayiny*, (8), 29–31 (Ukr.).
4. Mytrofanov, A. A. (2004). *Osnovni napryamky kryminalno-pravovoyi polityky v Ukrayini: formuvannya i realizatsiya* [The main directions of criminal law policy in Ukraine: formation and implementation]. Extended abstract of candidate's thesis (12.00.08). Kyiv (Ukr.).
5. Tatsiy, V. YA., & Borysov, V. I. (Eds.). (2013). *Pravova doktryna Ukrayiny* [Legal doctrine of Ukraine]. U 5 tomakh. Kharkiv: Pravo. Tom 5. Kryminalno-pravovi nauky v Ukrayini: stan, problemy ta shlyakhy rozvytku (Ukr.).
6. Kolomiyets, YU. YU. (2009). Vplyv marksystsko-leninskoyi ideolohiyi ta ponyattya, sutnist ta zmist kryminalnoyi polityky [The influence of Marxist-Leninist ideology and the concept, essence and content of criminal policy]. *Aktualni problemy derzhavy i prava*, (47), 139–144 (Ukr.).
7. Pavlenko, T. A. (2006). Shchodo vyznachennya ponyattya kryminalnoyi polityky [Regarding the definition of the concept of criminal policy]. In: *Kryminalno-pravova polityka derzhavy: teoretychni ta praktychni aspekty problemy*: mater. mizhnar. nauk. konf. (m. Donetsk, 17–18 lyst. 2006 r.). Donetsk: Donetsk. yuryd. in-t LDUVS. (s. 247–250) (Ukr.).
8. Balobanova, D. O. (2007). *Teoriya kryminalizatsiyi* [Theory of criminalization]. Extended abstract of candidate's thesis (12.00.08). Odesa (Ukr.).
9. Ostrohlyad, O. (2021). Ponyattya ta oznaky kryminalno-pravovoyi polityky [Concepts and signs of criminal law policy]. *Jurnalul Juridic național: Teorie și Practică*, (4), 95–99. <http://www.jurnaluljuridic.md/index.php/main/article/view/41/34> (Ukr.).
10. Bohatyrov, I. H., & Lytvynov, O. M. (2013). Kryminalna polityka yak naukova techiya u sferi protydyi zlochynnosti [Criminal policy as a scientific trend in the field of combating crime]. *Visnyk Kryminolohichnoyi asotsiatsiyi Ukrayiny*, (3), 6–11 (Ukr.).
11. Krasiy, M. O. (2020). *Polityka v sferi borotby zi zlochynnytyu: vzayemozvyazok kryminalno-pravovoyi ta kryminalno-protsesualnoyi pidsystem* [Policy in the field of combating crime: the relationship between the criminal-legal and criminal-procedural subsystems]. Monohrafiya. Kalush: Petrash K.T. (Ukr.).
12. Lantinov, YA. O. (2014). *Metodolohichni y zahalnoteoretychni zasady doslidzhennya problem kryminalno-pravovoyi okhorony osnov hromadyanskoho suspilstva Ukrayiny* [Methodological and general theoretical principles of the study of the problems of criminal law protection of the foundations of

- civil society of Ukraine]. Monohrafiya. Kharkiv: KHNU imeni V. N. Karazina (Ukr.).
13. Baulin, YU. V., Buromensky, M. V., Holina, V. V., Hryshchuk, V. K., & Zaychuk, O. V. et al. (2015). *Suchasna kryminalno-pravova systema v Ukrayini: realiyi ta perspektyvy* [Modern criminal legal system in Ukraine: realities and prospects]. Kyiv: VAITE (Ukr.).
 14. Tatsiy, V. YA. et al. (2017). *Velyka ukrayinska yurydychna entsyklopediya* [Great Ukrainian legal encyclopedia]. U 20 t. Kharkiv: Pravo. T. 17: Kryminalne pravo (Ukr.).
 15. Severyn, A. YU. (2016). Zavdannya kryminalno-pravovoyi polityky [Tasks of criminal law policy]. *Molodyy vchenyy*, (11), 324–328 (Ukr.).
 16. Fedorov, M. P. (2015). Problemy formuvannya ta realizatsiyi kryminalno-pravovoyi polityky v suchasniy Ukrayini [Problems of formation and implementation of criminal law policy in modern Ukraine]. *Naukovyy visnyk Lvivskoyi komertsiyanoi akademiyi: Seriya "Yurydychna"*, (1), 152–172 (Ukr.).
 17. Fris, P. L. (2006). *Kryminalno-pravova polityka Ukrayiny* [Criminal law policy of Ukraine]. Doctor's thesis (12.00.08). Kyiv (Ukr.).
 18. Kuts, V. M. (2006). Deyaki aspekty vdoskonalennya natsionalnoy kryminalno-pravovoyi polityky [Some aspects of improving the national criminal law policy]. In: *Kryminalno-pravova polityka derzhavy: teoretychni ta praktychni aspekty problemy*: mater. mizhnar. nauk. konf. (m. Donetsk, 17–18 lyst. 2006 r.). Donetsk: Donetsk. yuryd. in-t LDUVS (s. 47–52) (Ukr.).
 19. Smuzhanytsya, D. I. (2013). Terminolohichna leksyka yak osnovnyy skladovyy komponent profesiynoho inshomovnoho spilkuvannya [Terminological vocabulary as the main component of professional foreign language communication]. *Naukovyy visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu. Seriya "Pedagogika, sotsialna robota"*, (26), 202–204 (Ukr.).
 20. Vakulenko, M. O. (2016). Vdalyy termin: problema vyboru [A good term: the choice problem]. *Mova: klasychno - moderne - postmoderne*, (2), 27–33.
 21. Odnolko, I. V. (2013). Teoretychni zasady zapobihannya zlochynnosti [Theoretical foundations of crime prevention]. *Yurydychnyy visnyk. Povitryane i kosmichne pravo*, (4), 141–145 (Ukr.).

ІНФОРМАЦІЯ ПРО СТАТТЮ (ARTICLE INFO)

Published in:
 Форум права: 73 pp. 22–28 (2).

Related identifiers:

10.5281/zenodo.6471061

http://forumprava.pp.ua/files/022-028-2022-2-FP-Lantinov_4.pdf

http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index.htm
[2022_2_4.pdf](http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index.htm)

License (for files):

[Creative Commons Attribution 4.0 International](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/)

Received: 12.07.2022

Accepted: 05.08.2022

Published: 10.08.2022

Available online: 10.08.2022

Cite as:

Лантінов, Я. О. (2022). Щодо конкуренції між термінами "кримінально-правова політика" та "політика протидії злочинності". *Форум Права*, 73(2), 22–28. <http://doi.org/10.5281/zenodo.6471061>

Lantinov, Y. A. (2022). Shchodo konkurentsiyi mizh terminamy "kryminal'no-pravova polityka" ta "polityka protydyiyi zlochynnosti" [About Competition Between the Terms "Criminal-Legal Policy" and "Crime Counteraction Policy"]. *Forum Prava*, 73(2), 22–28. <http://doi.org/10.5281/zenodo.6471061>